

WWW.UNLIB.RS

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 28. АПРИЛА 1896.

БРОЈ 18.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

СТЕЧАЈ

Општина београдска, у намери да за кадрмисање својих улица и тротоара, дође до што бољег материјала каменог, који за ту цел мисли употребити, позива овим сопственике домаћих камених мајдана, који из истих ваде пешчар или гранит или трахит, да општини београдској до 30. Априла о. г. поднесу написмено своје изјашњење о томе: да пристају, да општина о њиховом трошку изашаље стручну комисију на лице места да мајдане прегледа, као и да из истих изузме потребне мустре камења, које би дотични сопственици општини за дужи низ година, који би се имао уговором утврдити, лиферовали, и које би се мустре о њиховом трошку имале испитати на којој од европских признатих станица за испитивање материјала.

Тако се исто има подразумевати, да транспорт прибраних мустри до Београда, као и њихово дотеривање у коцке прописаних димензија пада на терет сопственика мајдана.

Ова израда коцака вршиће се у Београду под надзором општинских органа.

Сем тога напомиње се, да ће се само оне понуде узети у обзир и поступак, са којима дотични понуђач положи општини уједно и суму од 500 динара, из које ће се сви трошкови подмирити и рачунами образложити.

Од суда општине београдске, 12. априла 1896. год. у Београду АБр. 2875.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНИ САСТАНАК
4. Априла 1896. год.

Председавао председник г. Михаило М. Богичевић; присуствовали чланови суда: г.г. Мих. П. Живадиновић и Јов. Антонијевић; од одборника били: г.г. Јосиф С. Јовановић, Миленко Марковић, Др. Марко Николић, М. Миланиновић, Д. С. Милутиновић, И. Козлић, Влад. М. Ђорђевић, Сава М. Цевапровић, Др. М. Поповић, Благоје Милошевић, Љуб. Марковић, Дим. Довијанић, Сава Ковачевић, Стеван П. Поповић, Ђорђе Димитријевић, Јанаћ Константиновић, Дамњан Стојковић, М. Штрбић, Свет. Н. Швабић, Мих. Павловић, Др. Војислав М. Суботић, Дим. Гавриловић, Ј. Алкалај, Јарослав Безуха, Коста Петровић, Н. Антоновић, Н. Спасић, Никола Вошковић, Михаило Михаиловић, Дим. Милојевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 2. Априла о. г. и у реферату КНБр. 202 учињена је допуна,

да је председник ставио на гласање понуду В. Хучингзона онакву каква је поднесена.

II

По прочитању акта АБр. 2552, одбор је изјавио,

да је Димитрије Првановић, бив. лажач, доброг владања и сиротног имовног стања.

III

На предлог грађевинског одељења ГБр. 483 одбор је решио,

да се израда шеталишта у Кнез Милошевој улици од Лондона до споменичке улице уступи Јовану Шелингу и Камилу Пати према поднетим плановима и предрачуна и њиховој понуди ГБр. 490 која је са десет од сто јевтинија од предрачуна.

IV

Председник износи одбору на решење извештај повереништва одборског, које је према решењу одборском од 2. Априла 1896. год. ГБр. 496 имало да изабере најповољнију понуду

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459 — 1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

(наставак)

Кад се посланици врате (дек. 1812) Кара-Ђорђе сазва у јануару 1813. г. скупштину у Крагујевац и на њој утврде основе даљег преговарања. На састанку у Нишу српски посланици од порте захтеваху: 1., да границе остану као што су; 2., да Кара-Ђорђа призна ферманом за кнеза; и 3., да призна совјет, који да управља народом како за добро нађе; а нуђаху: 1., верност султану; 2., да приме у Београд пашу с нешто Турака; 3., да плаћају одређен данак; 4., да земљу у случају рата сами бране; 5., да ће бранити турске градове.⁽¹⁾

⁽¹⁾ О овим преговорима опширније у извештају Кара-Ђорђеу у IV. Гласнику срп. уч. др. стр. 152—189.

На то Челеби-ефендија заште не само предају градова, већ заште порушење свих утврђења и предају оружја и коња, као и право да се поврате сви истерани Турци у вароши и паланке на своја добра. Срби на то не пристану, јер би то значило добровољно подврћи врат у јарам турски. У то време велика турска војска притесни непокорног Мула-пашу видинског; овај у нужди понуди Видин Србима, али Кара-Ђорђе не приста на то избегавајући заштите.

У мају 1813. још једном се одпочну преговори. Срби сведу своје захтеве у две тачке: да не предају оружје и да се не поврате стари Турци; а пристану: да приме пашу у Београд, остављајући да остале ствари доцније уреду.

Султан Махмуд II који је повратио света места од Вехабита; букурешким миром добио Влашку и Молдавију; завладао понова видинским пашалуком; не зазирући од Руса, јер их у то време (2. мај 1813.) потуче Наполеон I, да ће они обратити пажњу Дунаву, сматрао је да је ово згодно време да се украти и побуњена раја. У место да се одзове понуди Срба султан,

подбадан од Француза, посла на Србе самога великог везира Хуршид-пашу. Тако се подиже *цела турска царевина* са свом силом противу побуњене провинције — противу Кара-Ђорђеове Србије! — — А сад да се запитамо: шта је на то у Србији рађено; шта ли је Кара-Ђорђе предузимао?

Свестан велике опасности у коју је бачена Србија подизањем целе турске силе Кара-Ђорђе пун поверења у себе и снагу народа нареди да се по свој земљи звони и читају молитве, за победу над непријатељем а преко војвода управи позив на цео народ српски јуначки га соколећи. У том позиву опомиње народ рашта се устало на Турке и како се 9 година с њима победоносно војевало; како је сваки војевао и за себе и за веру и за децу своју. Затим напомиње како је Србија стекла заштитника, па вешто обилазећи султана, износи опаке намере некадањих јаничара и спахија, и других из Србије истераних Турака који желе да побију све што је од седам година старије; да поробе и иштурче жене и децу, а у ове крајеве да населе други народ. На то се Кара-Ђорђе

за калдрмисање Чарапићеве, Краљевог трга и Узун-Миркове улице.

По прочитању тога извештаја, одбор је решио,

да се калдрмисање Чарапићеве, Краљевог трга и Узун-Миркове улице изврши према овом извештају, који се у свему усваја.

V

Председник износи одбору на решење процену имања масе А. Пајевића у савској улици, што се за регулацију одузима, а које је земљиште процењено 19. Јуна 1893. год.

По прочитању те процене АБр. 3406/93 одбор је после поименичног гласања са 21 гласом против 11, — решио,

да се из регулационог фонда исплати маси А. Пајевића по процени од 19. Јуна 1893. год. за експроприсаних осамдесет и осам квадратних метара и сто осамдесет седам хиљада по осамдесет динара свега седам хиљада педесет четири динара и деведесет и шест пара у сребру, пошто се са експроприсаног дела тога имања скину сви интабулисани терети и пошто се у тапији назначи, да је оволико експроприсано и исплаћено.

VI

По прочитању процене имања Илије Милованчевића на углу Скопљанске и Кастриотове улице, што се за регулацију одузима, а које је земљиште процењено 19. Јуна 1893. год. за експроприсаних осамдесет и осам квадратних метара и сто осамдесет седам хиљада педесет четири динара и деведесет и шест пара у сребру, пошто се са експроприсаног дела тога имања скину сви интабулисани терети и пошто се у тапији назначи, да је оволико експроприсано и исплаћено.

По прочитању процене имања Илије Милованчевића на углу Скопљанске и Кастриотове улице, што се за регулацију одузима, а које је земљиште процењено 19. Јуна 1893. год. за експроприсаних осамдесет и осам квадратних метара и сто осамдесет седам хиљада педесет четири динара и деведесет и шест пара у сребру, пошто се са експроприсаног дела тога имања скину сви интабулисани терети и пошто се у тапији назначи, да је оволико експроприсано и исплаћено.

VII

По прочитању процене имања Милана Трајковића и Николе Стевановића на Косанчићевом

венцу, што се је за регулацију одузима, а које је земљиште процењено 19. Јуна 1893. год. за експроприсаних осамдесет и осам квадратних метара и сто осамдесет седам хиљада педесет четири динара и деведесет и шест пара у сребру, пошто се са експроприсаног дела тога имања скину сви интабулисани терети и пошто се у тапији назначи, да је оволико експроприсано и исплаћено.

да се исплати из регулационог фонда за експроприсана земљишта за регулацију Косанчићевог венца и то: Милану Трајковићу за осамнајест квадратних метара и двадесет осам квадратних сантиметара по педесет динара квадратни метар; и Николи Стевановићу за четрдесет квадратних метара и четрдесет осам квадратних сантиметара по педесет динара квадратни метар. Да се у тапијама назначи да је за оволико дотично земљиште умањено и исплаћено и да се интабулисани терети са експроприсаних делова скину.

VIII

Председник износи одбору на одобрење процене оних имања што се имају експроприсати за просецање нове улице између Два бела голуба и палидулеке пијане.

По прочитању тих процене АБр. 1801 одбор је после поименичног гласања са двадесет и два гласа против девет (један није гласао) решио,

да се ова нова улица предвиђена регулационим планом никако и не отвара, јер није ни у колико потребна. Да се умоле господа Министри: Унутрашњих Дела и Грађевина да одобре ово решење и ову измену регулационог плана.

IX

По прочитању молбе Јосифа Здравковића закупца таксе фијакеријске АБр. 2114, којом моли, да се ослободи обавеза према општини за овај закуп, пошто предвиђа да ће отуда имати штете, — одбор је решио,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

X

Председник саопштава одбору, да је управник грађевинског одељења и водовода г. Вел. Антић, поднео акт, у коме излаже своју досадању радњу у општини београдској, да је вра-

су били њихови млађи, буљукбаше, и мање војводе, у тесној вези; може се рећи да је то једно с другим срасло. Кад су постављене нове војводе по заповестима врх. вожда, истина је јединство усавршено, али је у исто време ометен и заустављен, по свима крајевима, онај силни животни ток. Старе војводе и господари, који су по нахијама имали народ у својим рукама и били у стању извести га противу непријатеља, беху замењени новим незнатнијим па и неспособнијим војводама. Место Јакова, Добриња и Миленка, опробаних и вештих бораца, долазе кнез Сима, Младен Пљаквић и други незнатнији, а то није ишло у корист одушевљења знатне масе народа.

Први план Кара-Ђорђевог за одбрану земље био је: да поруши утврђења на граници, па да непријатеља и сву силу његову причека у планинама Шумадије у врелу своје праве моћи. Ну Младен Миловановић — кога Таљандије с правом зове злим духом Кара-Ђорђевог — одврати га од тога, бојећи се да му не пропадне добра на граници. И остане да се по старом обичају одупру Турцима на три стране: у Крајини на Морави и на Дрини. На по-

ћен у државну службу и да моли, да га одбор ослободи од даљих уговорних обавеза, или, ако налази за добро да му од државне управе прибави осуетство, како би могао и даље радити на општинским пословима.

По прочитању тога акта АБр. 1755, одбор је решио,

Уважава се оставка г. Вел. Антића на општинској служби с тим, да се од исте има разрешити првог маја ове год. до кога дана ће му и плата тећи.

Уговор, што је закључен о овоме службовању између општине и г. Антића има се овим сматрати за раскинут.

Суд општински ће одредити, ко ће од општинских службеника привремено вршити дужности г. Антића.

XI

Председник износи одбору на решење извештај повереништва, изабраног у седници одборској од 8. фебр. 1896. год. АБр. 5838/95. за процену имања непокретног, што је дао у кауцију главни благајник општине г. Ђ. Ж. Нешић.

По прочитању тога извештаја АБр. 1285, одбор је решио,

да главни благајник општине г. Ђ. Ж. Нешић поред већ дате кауције у непокретном имању Косте Јанића, буде дужан исту кауцију допунити својим непокретним имањем у Београду, тиме, што ће на исто његово имање а за рачун општине београдске ставити интабулацију за 10.000 дин. (десет хиљада дин.) одмах после интабулисаниог дуга, који сада постоји.

XII

Председник извештава одбор, да господин Министар унутрашњих дела није потврдио избор за општинског лекара д-ра Јована Максимовића, извршен решењем одборским од 29. фебруара 1896. год. АБр. 1633 и да је препоручио суду да од осталих кандидата пријављених на стечају изабере општинског лекара; да су се после поништеног избора пријавила још два кандидата, доктора целокупног лекарства г.г. Симон Фарки и Милан М. Стевановић.

пита пун поуздања: Ко би се од њих плашио! Зар то нису они исти непријатељи, које смо ми побеђивали још у почетку, онда кад смо голих шака на њих устали? А сад имамо 150 топова, 7 градова начињених од камена и утврђених, 40 шанцева, које су Турци често својом крвљу облили. А народа с оном браћом, која нам се доселила, сада је два пута више. Не! Ми се још 10 година можемо држати без ичије помоћи, но неће проћи ни пола године нама ће доћи помоћ од нашег савезника. Нека народ само устане сложено на оружје и нека не штеди крви. А боље је и умрети, него пред Богом и народом осуђен бити. Прокламацију завршује речима: Нека Бог улије храброст у срца српских синова, нека разори и уништи силу душмана, који су дошли да погазе прави божји закон. Сваки Србин, који могаше носити оружје, крене се у своју чету под управом нових војвода.

Ово је била zgodна прилика да се огледа ново монархистично — централно — уређење, које заведе Кара-Ђорђе почетком 1811. год. Али то ново стање поникло је на раскинутом уређењу земаљском које беше од природе склоњено. С господарима

зив Кара-Ђорђевог скупи се 53 000 војника. Војску раздели на четири дела. Прва под Хајдук-Вельком (7 000), који је био достојни заменик прогнаног Миленка, имала је да зауставља продирања из Видина. Друга под Младеном Миловановићем (18 000) човеком грамживим за новцем, неспособним за рат, који је због смутња омрзнут у народу, а међу војводама имао непријатеље, и за кога један сувременик умесно каже да „за корист своју сопствену, све на свету, што може бити, учиниће, и злоупотребиће је употребити, само за напунити своју кесу“⁽¹⁾ Ето таквом војводи поверена је најбоља снага српска да брани најважнију позицију — Мораву и тврди Делиград, на место у ранијим борбама прослављеног Добриња. Трећа под кнезом Симоном Марковићем (16 500) против Турака на Дрини, на место раније прослављеног Јакова Ненадовића. Четврта војска, која се рачунала у резерву била је у Краљеву под А. Пљаквићем (10 500) а мали број људи (1 500) био је под Кара-Ђорђевог у Тополи.

(1) Срб. Пличевн. пакипараб. лета 1813. итд. стр. 45 (Дипска 1846.)

Пошто је прочитано решење господина Министра унутрашњих дела АБр. 2256, и пошто је одбор поименичним гласањем са 24 гласа против 6 (2 нису гласали) одбацио доцније поднете пријаве Фаркија и Стевановића, — одбор је са 18 гласова против 9 (од којих су добили Љуба Стојановић 7, К. Динић 1 и Аврам Фаркић 1) 5 нису гласали, — изабрао,

за општинског лекара Д-ра Ђорђа Николића лекара из Смедерева са платом буџетом одређеном, која ће му се рачунати од дана кад на дужност дође.

Да се о овоме извести господин Министар унутрашњих дела.

РЕДОВНИ САСТАНАК
II. Априла 1896 год.

Преседавао председник г. Михаило М. Богичевић, присуствовали чланови суда: г.г. Мих. П. Живадиновић и Јов. Антонијевић; од одборника били: г.г. Дим. Довијанић, Никола Бошковић, Сава Ковачевић, Спасоје Илић, Коста Петровић, М. Милашиновић, Драг. Стаменковић, Јанаћ Константиновић, Ђорђе Димитријевић, И. Козлић, Благоје Милошевић, Љуб. Марковић, Дим. Гавриловић, Н. Антонијевић, Сава М. Цевапковић, С. Ђ. Јорговић, Дамњан Стојковић, Влад. М. Ђорђевић, Др. Марко Николић, Михаило Михаиловић, Свет. Н. Швабић, Стеван П. Поповић, Ј. Алкалај, Др. Војислав М. Суботић, Др. П. Х. Николић, М. Ж. Маринковић, Мих. Павловић, Дим. Милојевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. априла 1896. год. и учињене су ове допуне:

У решењу КНБр. 213 да интабулација за кауцију општинску дође одмах после управе фондова.

II

Одборник г. Никола Бошковић предлаже а одбор решава:

Да се калдрма у Пиварекој улици (од Балканске ул. до Бајлонове пиваре) поправи крпљењем.

III

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 2602 и 2624, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, Одбор је изјавио,

Турци, знајући за храброст и дурашност Х.-Вељка, желели су да њега првог надбију; јер је народ српски у њему гледао најбољег свога јунака. Кад су отпочета на тој страни непријатељства, Вељко је излетао с почетка до зидина видинских. Ну кад се на њега упути на 18 000 Турака, он се затвори у Неготин, па је одатле излетао на Турке и наносио им грдне штете. Али кад Турцима дође велика помоћ, па и сам велики везир Хуршид, Вељку поче нестајати чебане, он је употребљавао место олова све што је од метала имао, па и талире — узалудно запомажући за чебаном и помоћи. Завидљиви Младен у место да му то пошље, он се — по смрти Вељковој! — дописује с болесним Кара-Ђорђећем да овај нареди Пљакићу да помогне Вељку, тужећи се (сиромас!) што га Турци неће да нападају већ оклевају. Вељко се дуго држао против веће силе турске. Ну кад се Турци јако приближе Неготину, један турски тобџија погоди танетом 20. јула Вељка, при осматрању малог шанца. Вељко издахну са речима: Држ'те се. Негову смрт прикрију од војске за неко време. Ето тако пропаде најхрабрији бо-

да је Сима Миљковић бакалин доброг владања и средњег имовног стања; да је Аксентије Голубовић кравар доброг владања и доброг имовног стања.

IV

По прочитању протокола лицитација ГБр. 546 и 547 држаних за калдрмисање и тротоарисање београдских улица за време од три године, — одбор је решио,

да се обе ове лицитације одбаце као неповољне.

V

Поводом тим, што општина намерава, да предузме опште калдрмисање и тротоарисање београдских улица за дужи низ година и да би општина знала који камен да употреби за калдрмисање и тротоарисање, одбор је на предлог одборника г. Косте Петровића решио,

да се распише стечај, да сви сопственици мајдана и други, који желе конкурисати за калдрмисање и тротоарисање поднесу у остављеном року пријаву са мустром камена. Да се та мустра камена о трошку понуђача у присуству одборске комисије из Мајдана извади, у Београд спреми за испитивање и одавде пошље у какав стран Завод за испитивање грађевинског материјала, па да о резултату испитивања поднесу одбору извештај, после чега ће одбор изабрати врсте камена које се за калдрмисање и тротоарисање могу употребити.

За чланове комисије одбор је изабрао г. г. Милана Милашиновића, Љуб. Марковића и Д-р Марка Николића одборнике, који ће, кад буду мустре камена узимали, уједно констатовати и моћност дотичног мајдана. Исто тако ће они и стечај за пријаву написати.

VI

По прочитању протокола лицитације, ГБр. 520, држане за калдрмисање Доње Јованове ул. између градског поља и Грочанске улице, одбор је решио,

рац у 1813. год. који говораше „главу дајем Крајину не дајем“, а на скоро за њим и цела Крајина; јер његов брат Милутин извуче се из опсађена Неготина у Пореч где се трудио да о свом трошку издржава војску за одбрану.

Кад тако скрхаше најбољу снагу српску на Крајини, Турци се под Хуршидом окрену на Младена. Овај *никакви* вођа остави Вуипу Вулићевића да брани Делиград а сам се повуче на Мораву. У то се пронесе глас да је умро Кара-Ђорђе и војском овлада зло расположење, а поуздање је поче остављати. У шанцу на *Мозгову* Хуршид потуче Младена, где падну више од 2 000 људи. Ну да оставимо за часак Младена па да видимо шта је радило оделење на Дрини.

Још у другој половини јуна Турци су с великом војском нагрнули с Дрине на Србију. Срби су се с почетка храбро држали. Али како су раздељени на више слабијих позиција Турци су их једне за другим разбијали па заузму Лешницу, Лозницу и нагрну Шапцу. На Дубљу потисну Србе, затим су узалудно пуних 17 дана журишали на Равањ, где су шанца бранили

да се ова лицитација одбаци као неповољна и друга распише но с тим, да се не мете ивични камен поред тротоара него само дотеран ломљен.

VII

По прочитању протокола лицитације ГБр. 503 држане за тротоарисање Кастријотове улице, одбор је решио,

да се тротоарисање Кастријотове улице уступи Мијатовићу, Голумбовском и друговима по прописаним погодбама и плановима а по цени и то: за кварење старе калдрме по десет пара од кв. метра; за намештање ивичног камена по шест динара и осамдесет пара од куб. метра; за полагање тротоарских плоча по десет динара од кв. метра; нужно откопавање извршиће предузимач без икакве нарочите накнаде.

VIII

По прочитању протокола лицитација ГБр. 499, 501 и 502, држаних за калдрмисање Фрушкогорске, Краљ Милутинове и Делиградске улице, одбор је решио,

да се све ове три лицитације одбаце као скупе и да се друге распишу.

IX

По прочитању протокола лицитације ГБр. 504, држане за калдрмисање Владетине улице, одбор је решио,

да се калдрмисање Владетине улице према прописаним погодбама и плану уступи Стојану Анастасијевићу по цени и то: за откопавање земље и одношење на опредељено место по један динар и десет пара од кубног метра; за израду нове калдрме од ломљеног камена по три динара и десет пара од квадратног метра.

V

Председник извештава одбор, да је решење одборско о закључењу уговора са В. Х. Линдлјем и К. Човеом од 30. децембра 1895. год.

М. Обреновић и прота Матија. Најзад Срби заморени силним напрезањем, а не добивши никакве помоће од Симе Марковића који као главни вођа на Дрини не показа никакве ратне вештине, већ се премешташе из шанца у шанца, мораше најзад устукнути пред Турцима. Тако су се Турци све више Шапцу приближавали, а Сима се тако рећи ни жив не показиваше, као што и помоћ не пиљаше. Околним народом овлада велики страх и војска поче бежати у Аустрију од које њихове власти образују 4 батаљона. У овој општој несрећи Шишо Петроније и капетан *Зек* са својим голим синовима (150—200), заустављајући турску дивљу навалу, сви јуначки изгину омогућивши тиме да остала војска с Равња побегне.

Младен по поразу на Мозгову узмицао је и даље, све то више, испред Турака. Народом на све стране завлада *општи страх* као и за тешких дана из 1809. г. и сад ил' никад требао је да полети Кара-Ђорђе и да ма гди заустави Турке и народ осоколи, као што је то раније радио. Тај тешки тренутак општег страха и по-

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство :

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0:20 д.
- б) За незидан шпархерд 0:20 д.
- в) За узидан 0:40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0:50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0:20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0:10 д.
- е) За чишћење чунгова од 2 и по метра уједно са пећима 0:10 д.
- ж) За чишћење чунгова од 2 и по метра уједно са више пећи 0:20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0:75 д.

II. Гробарина:

- а) Гроб за децу 7— д.
- б) Гроб за одрасле 12— д.
- в) Мала гробница 555:52 д.
- г) Велика гробница III реда 998:93 д.
- д) Велика гробница II реда 1099:93 д.
- е) Велика гробница I реда 1684:57 д.

III. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра 7:00 д.
- б) Од акова 0:35 д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ
Од 19. априла до 26. априла 1896. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА.			
		највећа		најмања	
		дин	пр	дин	пр
1755	Арпаџика	10	—	8	—
274	Брашна кукурузна	11	—	10	—
198	Вина бела (од лит.)	—	70	—	60
21318	Вина црна (од лит.)	—	60	—	50
2090	Волова	45	—	40	—
17	Вуне не пране	150	—	140	—
1484	Говедине	—	—	—	—
1237	Јабука	40	—	30	—
21452	Јечма	9	40	9	—
	Кајмака	—	—	—	—
9305	Кожа јагњећих	—	—	—	—
340	Крава	45	—	40	—
100470	Креча	3	60	3	20
9819	Кромпира	10	—	7	—
300	Кудеље	—	—	—	—
18659	Кукуруза	8	—	7	50
801	Лоја нетопљеног	62	—	60	—
506	Лука аршламе	8	—	7	—
1563	Лука црна	10	—	8	—
16	Масла	100	—	90	—
179	Масти	100	—	90	—
6208	Овса	11	20	11	—
117	Ораја	40	—	35	—
2532	Пасуља	23	—	22	—
136376	Пшенице	11	20	11	—
10073	Ражи	9	40	9	—
	Ракије ком. (од лит.)	—	—	—	—
	Ракије ком. мере „	—	—	—	—
1243	Ракије шљ. љуте „	1	—	—	90
19704	Ракије шљ. мере „	—	45	—	35
16743	Свиња дебелих	55	—	50	—
	Свиња средњих	—	—	—	—
55380	Сена	5	—	4	—
2473	Сира	60	—	45	—
1780	Сламе	3	—	2	—
2280	Угљена дрвеног	7	—	5	—
1580	Угљена каменог	3	—	2	50
14253	Шљива сувих	—	—	—	—
20000	Цемента	—	—	—	—
147	Јаја	—	—	—	—
407	Јагњећа меса	—	—	—	—
3200	Минералне воде	—	—	—	—
400	Сукна	—	—	—	—
839	Чоје	—	—	—	—
	Раз. ситнице	—	—	—	—

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 18. Априла 1896. год. до 24. Априла 1896. год.
допутовало 768. путника — одпутовало 642. путника.

Постојбина приспелих путника :																	
ПОСЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Бене и Херцегов.	Црне-Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Велике Британије	Осталих Европ. држава	Ван Европе	
МУШКИХ	ЖЕНОНИХ																
728	40	565	115	9	5	2	33	6	—	1	9	6	2	6	9	—	
Занимање путника :														Допуто-вали :		Разлика :	
Тежаци и економи	Занат-лије	Трговци	Чиновици и писари	Војска	Ученици	Индустри-јалци	Гостини-чари	Шлеку-ланци и пиљари	Радењаци	Надн-чари	Слуге и келнери	Пролета-рајат	У јавним локалитетима	У приват-ним ста-ним новина	Допуто-валих	Одпуто-валих	
40	69	279	119	11	23	4	18	5	39	59	102	—	637	131	+126	—	

26. Априла 1896. год.

Из статистичког одељења општ. вар. Београда.

метље, када мало, ко знајаше шта је било с Кара-Ђорђе, огако опева наша на родна песма:

Бе си данас Петровићу Ђорђе ?
Бе си данас — није те не било ?
Зар не видиш, јада не виђео ?
Да ти Турци земљу освојаше."

Али онај Кара-Ђорђе, који разбијен гони 1804. Кучук-Алију; онај Кара-Ђорђе који 1806. срљаше у највеће борбе с Турцима; онај Кара-Ђорђе који 1807. прелеташе с једног краја границе на други помажући притешњеним војводама; онај Кара-Ђорђе који 1809, у најкритичнијим данима, када и Делиград беше пао, иђаше на све стране соколећи народ, уливајући му самопоздања и после бегства руског агента, и који прелећаше са бојишта на бојиште и сузбијаше Турке, и с резервом помагаше угроженим позицијама: — тај Кара-Ђорђе у Тополи болест болује и води преписку с Младеном, а кад почетком августа прездраве, у место да полети првој загроженој позицији, он јавља руском цару за турска напредовања и моли за помоћ. А тек 14. августа на-

лазимо га код дринске војске. Августа 20. јавља се на Морави па у место да се бори и зауставља Турке, од борбе ни поменана нема. Овај и овакав поступак Кара-Ђорђе, према његовом ранијем витешком раду, врло је загонетан.

Онај Кара-Ђорђе, кога с правом нам митроносни песник уврћује међ прве ратнике нашега столећа, називајући га сином Белоним (ратне богиње), и за кога мој стари професор срп. историје с правом вели: да је прави жајдук и да нема јуначнијег двоноца под небом; онај Кара-Ђорђе, који се толико година нештедно клао с Турцима, срљајући безобзирце у највеће опасности, сад кад је требао да се покаже као прави вожд, и да се у даној прилици послужи правима монархичне власти, он само иде од бојишта до бојишта и не упуштајући се, као ранијих година, у борбу. У часу опште пометности и Кара-Ђорђе губи присуство духа заборављајући како је пре кратког времена (2¹/₂ месеца) у прокламацији с пуно

поздања соколио Србе на свету војну, — па се саветује с околином шта да ради, место да непријатеље зауставља. И онај Кара-Ђорђе који 1804. узвикује Бећир-паши да нема мира, сад узалудно нуди Турцима 6-недељно примирије, ну Турци то ни да чују.

А кад опасност достиже крајње границе, 19. септембра налазимо га на Морави, одатле пролази кроз Тополу, склонивши силно благо, па се журно враћа Београду, где под утицајем свога кума Недобе 21. септембра бега у Аустрију, остављајући сав народ на милост и немилост Турака и не огледавши га последњи пут са старим крвницима, мада је пре кратког времена у прокламацији узвикавао: боље је и умрети него пред Богом и народом осуђен бити.

Осудити Кара-Ђорђа за све недаће српске у 1813. г. не само што би било неправедно, већ би било и претерано.

(Наставиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА